

Andre Medlemmer af Kommissionen have nemlig anset det for rettest at fastholde den almindelige Regel i Straffeloven om, at idømte Bøder ikke skulle forjæges indbryne ved Udpannting, men strafs affones med Fængsel, naar de ikke betales inden den fastsatte Frist. Særligt ere disse Medlemmer af den Formening, at det ikke er vel foreneligt med Retfærdighedshensyn at foreskrive, at Bøder, der ere paalagte en Meddejer, sthyrende Keder eller Medlem af et Kederis Styrelse, kunne inddrives i Kederiets samlede Formue, og at Bøder, der ere paalagte et Skibsfirma, kunne inddrives i Skibet. Opgaven er jo ikke paa dette Omraade, saaledes som det maaste kan være det, hvor der er Tale om Toldafgifter og deslige, saa vidt muligt at sikre Statskassen mod Tab, men Opgaven er at ramme den eller de virkelige skyldige med forholdsmæssig Straf. For saa vidt er det en Forbedring, naar det i § 66 foreskrives, at, hvor Anvar for en begaaet Overtrædelse paahviler flere Personer, skal Bøden paalægges enhver især af dem, medens Loven af 1867 vel i § 27 gør samtlige registrerede Ejere af Skibet — eller samtlige Bestyrelsesmedlemmer — ansvarlige alle for en og en for alle, men vel at mærke kun for den ene Bøde. Netop naar enhver af de skyldige i Overtrædelsestilfælde skal bøde for sig, fremtræder det imidlertid formentlig klart, at det ikke er retfærdigt, til lige at lade ham bøde ogsaa for andre skyldige — end sige at lade maaste en uskyldig bøde for de skyldige — og at lade den tilfældige Omstændighed, om disse kunne betale de dem idømte Bøder, saa Indflydelse paa, om han skal betale Bødens Beløb maaste flere Gange. Sæt, at hver især af 5 Medredere efter § 63 idømmes en Bøde af 2,000 Kroner, libet retfærdigt synes det da, at den, der maaste for sin Part ejer Halvdelen eller mere af Kederiformuen, i Virkeligheden kommer til at bøde 5,000 Kroner eller mere, medens de andre, lige saa skyldige slippe med Børdien af deres Andel, der kan være meget mindre end de dem idømte Bøder. Den givne Anvisning paa Regres vil nemlig i mange Tilfælde have liben Betydning. Og det samme gælder med Hensyn til Anvaret for Skipperen. Har denne intet, vil i Virkeligheden efter det gjorte Forslag Kederiet komme til at bøde for hans Forseelse; kun naar det heller ikke ejer noget i Skibet, vil Skipperen komme til at affone den ham idømte Bøde. At Kederiet civilretligt maa, inden for visse Grænser, svare for dets Fuldmægtigs, Skipperens, Handlinger, synes ikke at afgive Hjemmel for og saa at paalægge Kederiet Strafansvar for de af Skipperen, maaste tværtimod de be-

stemteste Instruktser fra Kederiets Side, begaaede Lovovertrædelser.

VIII. Midlertidige Bestemmelser.

Til § 69.

Denne Paragraf indeholder Forskrifter, af hvilke den første alt vil findes begrundet i Bemærkningerne til § 3 Sp. 3370. Med Hensyn til den anden vedrørende en Bevilling til Bureauets første Indretning og Forskning skal blot bemærkes, at efter de Kommissionen fra saghyndig Side meddelte Oplysninger vil det medgaaede Beløb formentlig kunne anslås til 7000 Kr.; men Kommissionen har dog ikke fundet tilstrækkelig Anledning til at slaa nogen sliq Sum fast i Lovforslaget.

Til § 70.

Det følger af sig selv, at alle Skibe, som registreres efter det Tidspunkt, da nærværende Lovforslag træder i Kraft som Lov, registreres i Overensstemmelse med dets Forskrifter. Men et Spørgsmaal bliver det derimod, hvorledes der skal forholdes med de Skibe, som alt ere blevne registrerede under den nu gældende Lov.

I saa Henseende er det formentlig klart, at Ordningen for deres Bedkommende indtil videre kan blive uforandret, saa længe der ikke bliver Tale om Registrering af ny Kendsgerninger vedrørende de paagældende Skibe eller Parter i dem; men naar det modsatte sker, er dermed formentlig ogsaa givet, at der maa ske en Omregistrering, idet man ikke vedblivende kan registrere paa to Slags Registre. Derfor foreskrives Paragrafen, at Adkomstbreve og andre Kendsgerninger, som skulle registreres i Medfør af nærværende Lov, vedrørende Skibe eller Parter i dem, som ere registrerede i Genhold til Lov 13. Marts 1867, skulle anmeldes til Registrering i Overensstemmelse med de foranstaaende Bestemmelser, og Anmeldelsen har da Virkning efter Forskrifterne i §§ 39 og 50.

Men Registreringen bliver dog i intet Tilfælde at fuldbyrde, forinden en Omregistrering af selve Skibet overensstemmende med nærværende Lovs Regler har fundet Sted; og de, hvem Pligt til dets Anmeldelse til Registrering paahviler, skulle da være pligtige til at iværksætte en saadan, naar det forlanges af en Meddejer i Skibet eller af en Person, som har anmeldt til Registrering en af de §§ 39—41, 46—49 og 52 omtalte Kendsgerninger med Hensyn til en Skibspart.